

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirakostnað fyri lýsaran.

Nýggi eigarin á Hotel Borg:

Spennandi avbjóðing at royna nýggjar leiðir

— eg haldi ikki, at fiskivinnan gevur einstaklinginum
møguleika at nýta orku og evni, sigur Jákup Joensen,
Lopra, sum einsamallur keypti Hotel Føroyar fríggjadag-
in

Í vikuni keypti Jákup Joensen, stjóri í Lopra, Hotel Føroyar fyri 50 mill. krónur. Fyri at handlin kundi gerast veruleiki, legði nýggi eigarin fimm mill. krónur á borðið.

Hvor er so Jákup Joensen, sum einsamallur hættað sær undir at reka hotellvirkssemi?

Sosialurin fekk eitt prát við hann, ein tíma áðrenn hann skuldi niðan á Hotel Borg, sum hotellið nú eitur, at fáa handað lykili.

Jákup Joensen er ættaður úr Sumba, og gekk í barnaskúlan har. 12 ára gamal fór hann til Vágs at ganga í realskúla, síðan til Danmarkar á Studentskúla. Upprunaliga var ætlanin at lesa til lækna, men bert fáar mánaðar eftir hann byrjaði at lesa, gavst hann og seldi bókurnar.

— Eg helt ikki, at eg kundi trivast í slíkum umhvørvi. Mær longdist illa heim til Føroya, so eg gjørdi av at fara aðra leið, sigur Jákup Joensen.

Síðan fór hann leiðina, sum so mangir føroyingar frammanundan honum hava roynt. Hann fór til skips, á skiparaskúla og stýrimans- og skipsførarskúla.

Í fimm ár sigldi hann við Tjaldrinum og Bliki hjá Skipafelagnum og lat síðan í 1961 byggja Akra-borg, saman við fimm øðrum monnum.

Í dag er Jákup Joensen hovuðspartaeigari í sjeyp skipum og Polarfrost, flakavirkinum, umframt at hann eigur rækjuskipið Vágborg einsamallur.

Higartil hevur tú bert arbeitt innan fiskivinnuna. Hvi fert tú nú í holt við hotellvirkssemi?

— Tað hendir, at ein fer

Jákup Joensen: — Tað er ikki óvanligt aðrastaðni, at vinnulívsmenn fara frá einum oki til annað í virkssemi teirra. Hetta kann eisini gerast á okkara leiðum.

inn í kamar sitt ella gongur í fjøllunum, at eitthvørt kemur til ein ihuganum. Har ber til at tosa við seg sjálvum.

— Fyri 14 døgum síðan skuldi eg á arbeiðsferð til USA. Eg visti at Hotell Føroyar skuldi seljast, og bað um upplýsing og tilfar um hotellið, sum eg kannaði á ferðini. Eg kom heim aftur fríggjadagin við flogfarinum úr Danmark. Tá fekk eg at vita, at seinasta freistin at lata tilboð inn, var kl. fyra seinna partin. Við tyrluni kom eg til Havnar halvan tíma áðrenn, so tað var ikki nógv tíð at umræða seg í.

Hvi eg nú fari inn í slíkt virkssemi? — Jú, tað er ein avbjóðing. Eg haldi ikki, at avbjóðingin innan fiskivinnuna longur er til staðar.

Aðrastaðni er ikki óvanligt at menn royna nýggjar leiðir, um orka er til tað. Eisini haldi eg, at tað er

avmarkað, hvussu tú fært nýtt tni evni innan fiskivinnuna í Føroyum. Alt verður pettað sundur í so smáar partar, at tað ikki loyvir einstaklinginum at hugsa so langt fram í tíðina. Hvat hendir í Føroyum, tá vit verða 60.000-75.000 fólk?

Hvussu skulu vit liva tá? — Sum nú er noyðast vit at leggja á knæ. — Fyrst fyrri at sleppa avstað at fiska og síðan fyrri at sleppa at hála fongin umborð. Úrslitið er, at tú eftir slit og bit fært tni litla part. Í veruleikanum er veiðumanslyndið pilkað burturúr føroyinginum.

— Stutt sagt, eg haldi tað vera spennandi og eisini, at tað gevur livinum meining, at royna nakað annað.

Hevur tú ráðført teg við serkonar í hotellvirkssemi, áðrenn tú keypti?

— Jú, eg havi kannað viðurskiptini, men tað eru ikki töluni, sum tala fyrri

meg í hesum føri. Persónliga haldi eg, at töluni áttu ikki at verið so vánalig, sum tey veruliga eru. Eg havi toð gjørt mær tankar um, hvussu tey kunnu broytast, um eg keypti hotellið.

Eisini havi eg hugt aftur um bak og granskað tey úrslit, sum eg higartil havi havt, og hvussu eg kom til tey. Kanska kann eg fáa hotellið upp at standa við at bera meg øðrvísi at enn teir, sum hava verið frammanundan mær.

Skalt tú sjálvur verða stjóri á Hotel Borg?

— Nei, sjálvsagt ikki. Eg havi tosa við ein gleggjan, ágrýtnan og skilagóðan mann, sum eg kenni. Enn havi eg ikki fingið svar, men hesin er serkonur á handilsökunum og skal hava búskapin, fyrirsiting og solu um hendir.

Hann býr og virkar í Føroyum.

— Tað er mest umráðandi at fáa hesi viðurskipti í rættlag. — at ikki sami persónur skal selja og gera sós — um eg so kann siga.

— Ikki so at skilja, — tað er eisini umráðandi at tey, ið eru í álitisstovnum duga sitt arbeiði.

Trúgva bankarnir meira upp á teg, enn seg sjálvur?

— Tað er greitt, at min búskaparlaga stóða telur við í hesum føri. Hóast fyrstu árin verða torfar at koma gjøgnum, so havi eg so góða búskaparlaga orku at byggja á, at tað ikki nerver fyrstu árin.

Tað hevur verið sagt, at Rafiskagrunnurin hevur fíggað keypið og ikki Jákup Joensen. Hvat sigur tú til tað?

— Rafiskagrunnurin? — hann orkar ikki at fígga flakavirki sum søkja um

Jákup í Lopra læt vinda flaggið upp á seinastu borg síni. Hotel Borg letur upp seinast í hesum mánaðnum.

kreppuhjálpi.

Jákup Joensen fær somu sømdir sum allir aðrir, so har nýtist mær ikki at siga meir.

Heldur tú at ferðafólka-vinnan verður ein týðandi tættur í samfelagsbúskapinum framyvir?

— Tað haldi eg avgjørt — hóast veðurlagið ikki er so sum í øðrum londum, har ferðafólka-vinnan hevur virði í samfelagsbúskapinum. Og kortini, fólk troystast eisini av vanligu ferðastøðunum. Vit hava vakurt umhvørvi at bjóða og TAD vænti eg mær nógv av í framtíðini. Tíðin arbeiðir fyrri okkum.

Tú eigur Flakavirki, trolarar og nú hotell. Søgur ganga um, at tú leggur alla jørd undir teg, sum tú kansat fáa fatur í. Er tað satt?

— Tað er satt, at eg eri hálvun bóndi, og at mær dámar væl at fáast við jørd, men so er alt eisini sagt, sigur Jákup Joensen.

Nú liva vit í einum frælsum landi, har keyp og sola er loyvd.

Eg havi keypt jørd, tá tað hevur verið boðið út til sølu. Eg dugi ið hvussu so er ikki at siggja nakað skeivt, at ein maður lýsir jørd til sølu í onkrum blað og at eg so keypi hana. Eg vil hava fasta ogn og hin persónurin stendur kanska og manglar pengar.

— Eg havi rúgvusmikið arbeiði í gerandisdegnum.

Onnur fólk halda summarfri, men tað dugi eg ikki. Havi einaferð verið í summarfri á Mallorca, — tað var í 1963, men síðan havi eg ikki hildið fri.

— Ístaðin dámar mær væl at ganga úti í fjøllum og haga og fáast við slíkt arbeiði. Hetta er fritíð, sum eg ikki vildi verið fyrri uttan.

— Mær dámar væl at ganga í sporunum hjá teimum gomlu og havi tokka til tað, sum teir lögdu eftir seg. Bert fari eg víðari og bindi farna og komandi tíð saman. — Tað er í slíkum stundum, at eg fái hugflog um tað, sum eg framyvir skal ávirka.

Tú ert 55 ára gamal. Hvat verður næsta tiltak tú fert undir?

— Min uppgáva er fyribils at seta meg inn í viðurskiptini á Hotel Borg, harnæst við árunum at gera meg leysan av beinleiðis arbeiði. Her skulu aðrir menn virka. Tað er eisini min uppgáva at greiða.

Hvussu nógv vinnur tú persónliga um árið?

— Tað er í upphædd tað sama sum ein góður skipari fær.

Hvussu nógv letur tú í skatt árliga?

— Umleið 300.000 krónur.

Dagney